

De tempel in het Nieuwe Testament

In het Nieuwe Testament zien we hoe de tempel van God verder doorgaat, alleen nu in de vorm van een geestelijke tempel die bestaat uit Jezus Christus en de gelovigen. In het Nieuwe Testament wordt de kerk beschreven als de tempel van God. Met de komst van Jezus zien we hoe Hij de rol van de tempel uit het Oude Testament gaat overnemen. We zien dat Jezus bijvoorbeeld in Johannes 2 de tempel reinigt van handelaars die handel dreven op het tempelplein. Dat tempelplein waar de handelaars en geldwisselaars zaten was eigenlijk bestemd voor de heidenen om te komen en om God daar te aanbidden. Doordat de handelaars en de geldwisselaars dit plein bezet hielden blokkeerden ze eigenlijk de mogelijkheid voor heidenen om God te aanbidden en te ontmoeten. We zien dus dat de Oude Tempel niet echt functioneerde zoals God dat verlangde en voor ogen had. In Johannes 2 ontdekken we dat Jezus de rol van de Oude Tempel gaat overnemen.

“Jezus antwoordde hun: ‘Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.’ Zesenvertig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd,’ zeiden de Joden, ‘en u wilt hem in drie dagen weer opbouwen?’ Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam. Na Zijn opstanding uit de dood herinnerden zijn leerlingen zich dat hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en alles wat Jezus gezegd had.” (Johannes 2:19-22)

Niet langer zal de tempel in Jeruzalem de plaats worden waar mensen God kunnen ontmoeten maar Jezus zelf zal de Persoon zijn waardoor mensen God kunnen ontmoeten, Hij zelf is de nieuwe tempel, Hij is de grondlegger, de hoeksteen van de nieuwe geestelijke tempel in het Nieuwe Testament.

In Johannes 1 zien we een soortgelijke vergelijking waar Jezus in gesprek is met Natanaël. Natanaël is ervan onder de indruk dat Jezus hem al had zien zitten onder de vijgenboom nog voordat ze elkaar ontmoette. Natanaël erkent Jezus daarna als de Zoon van God en de koning van Israël. Na deze reactie zegt Jezus het volgende;

“Jezus vroeg: ‘Geloof je omdat ik tegen je zei dat ik je onder de vijgenboom zag zitten? Je zult nog grotere dingen zien.’ Waarachtig, ik verzeker jullie,’ voegde hij eraan toe, ‘jullie zullen de hemel geopend zien, en de engelen van God zien omhooggaan en neerdalen naar de Mensenzoon.” (Johannes 1:50-51)

Jezus verwijst hier naar de ervaring die Jacob had bij Bethel (Genesis 28:10-22), op deze plaats zag Jacob in een droom een visioen waarin hij een trap zag van de hemel naar de aarde waarlangs engelen omhoog gingen en neerdaalden. De volgende ochtend zei Jacob bij zichzelf, God woont op deze plaats en daarom bouwde hij een altaar. In de bovenstaande tekst laat Jezus zien dat Hij als het ware de “nieuwe Bethel” is, de plaats waar mensen God kunnen ontmoeten. Hij is de nieuwe Bethel, de plaats waar hemel en aarde elkaar ontmoeten.

Door Zijn dood en opstanding werd Jezus de nieuwe geestelijke tempel, de plaats waar Gods aanwezigheid is. Paulus gaat verder en laat zien hoe de gelovigen samen met Jezus Christus de nieuwe geestelijke tempel vormen.

“Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. Vanuit hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan hem, de Heer, in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar

God woont door Zijn Geest.” (Efeziërs 2:19-22)

Direct na de dood van Jezus aan het kruis gebeurt er iets bijzonders, de aarde beefde, de rotsten spleten en het voorhangsel van de tempel scheurt in tweeën van boven naar beneden.

“Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten.” (Matteus 27:51)

De toegang naar de tempel was open door de dood van Jezus die ons vergeving van zonden bracht. Niet langer meer had de oude tempel de rol om offers te brengen voor de vergeving van zonden maar door het offer van Jezus zou vergeving van zonden komen. De tempel was nu niet alleen open voor de Joden maar ook voor de heidenen. Mensen hoefden nu niet meer naar de tempel in Jeruzalem te komen om God te aanbidden en te ontmoeten, maar wereldwijd kunnen mensen nu door geloof in Jezus komen en God ontmoeten in deze nieuwe geestelijke tempel.

“Geloof me,’ zei Jezus, ‘er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden.” (Johannes 4:21)

“Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, hem aanbidt in Geest en in waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden.” (Johannes 4:23)

Net als in de tempel in het Oude Testament wil God de tempel vervullen met Zijn heerlijkheid en Zijn glorie. Wat een indrukwekkende gedachte dat God ook in ons wil wonen en ons wil vervullen met Zijn glorie en heerlijkheid, Paulus zegt dat wij als gelovigen een tempel zijn van de Heilige Geest.

“Wijzelf zijn de tempel van de levende God, zoals God heeft gezegd: ‘Ik zal bij hen wonen en in hun midden verkeren, ik zal hun God zijn en zij mijn volk.” (2 Cor. 6:16b)

De kerk is de nieuwe geestelijke tempel waar God wil wonen met Zijn aanwezigheid. God wil zijn glorie en Zijn Naam ook bekend maken aan de wereld door de kerk. Deze nieuwe tempel groeit wereldwijd, het is Gods verlangen dat Zijn heerlijkheid uiteindelijk de aarde zal vervullen, daarom is het Gods verlangen dat we getuigen van Hem zullen zijn tot aan de einden der aarde. Uiteindelijk zal deze tempel toegroeien naar een grote menigte mensen die het beeld van Gods Zoon weerspiegelen. In Openbaring zien we een beschrijving van de stad van God met de maten erbij in stadiën. Als we dit uitrekenen komen we op een stad van 2200 kilometer lang, breed en hoog die vol zal zijn met mensen, wat een vooruitzicht van de toekomstige tempel!

“De stad was vierkant, even lang als breed. Hij mat de stad met zijn meetstok: twaalfduizend stadie, zowel in de lengte als in de breedte en in de hoogte.” (Openbaring 21:16)